

راهپیمایی اربعین فرصتی برای تحقق برترین تجلی دین عاشقانه

حمیدرضا آیت‌اللهی

دین با پذیرش آغاز می‌شود و با باور نهادینه می‌شود و با محبت و عشق تعالی می‌یابد. تعالی دین عاشقانه می‌تواند در مراحل ذیل نمود یابد:

- ۱- دین مبتنی بر محبت باید هم تجلی و نمود داشته باشد و هم با یک سری اعمال تحکیم شود،
 - ۲- چون محبوب این دین برای همه یکی است پس سایر دوستداران رقیب نیستند، بلکه هریک یاری کننده دیگری برای تعالی در این دین عاشقانه و برافروزنده آتش عشق هستند.
 - ۳- در مسیر محبت به محبوب هرکه عاشق تر است خود نیز معشوق دیگران خواهد بود.
 - ۴- هر یک از عاشقان که امکان و فرصت متجلی ساختن محبتش را بیشتر داشته باشد (همچون حسین علیه السلام) معشوق تر هم خواهد بود.
 - ۵- در این مسیر هرکه عاشق تر است بهتر می‌تواند محبت محبوب را در دل دیگران ایجاد کند.
 - ۶- تمامی کسانی که در این مسیر قدم برمی‌دارند نه تنها شیفته برترین عاشق هم می‌گردند بلکه این محبت به تمامی همراهان این وادی سرایت خواهد کرد و آنها به شدت یکدیگر را دوست خواهند داشت،
 - ۷- این محبت به یکدیگر چون از باب عنایت خاص خداوندی است لذا نمی‌تواند هیچ شائبه سودانگاری داشته باشد.
 - ۸- این رهروان وادی محبت اگر بتوانند عشق خویش را با اعمالی بیشتر متجلی کنند و در صحنه‌هایی مرارت آمیز و در جمعی گسترده تر محبت به یکدیگر را نشان دهند یک وحدت محبت آمیز در جهت عشق الهی پیدا خواهند کرد که برترین درجه دین ورزی است.
- در این مقاله در نظر است نشان داده شود که راهپیمایی اربعین، برترین تجلی تمامی این فرآیند است. در نظر است با تطبیق این بحث با روایت رسول اکرم (ص) درباره کسانی که در قیامت یکپارچه نور هستند و ایشان آنها را کسانی می‌دانند که «هم قوم تحابوا بروح الله علی غیر انساب و لا اموال، اولئک شیعتک یا علی و انت امامهم» نشان داده شود که یکی از بهترین مصداقهای این روایت همان حال و هوای راهپیمایی اربعین است.